

opus II

28.
DRŽAVNO
TEKMOVANJE
MLADIH
PLESNIH
USTVARJALCEV

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
zanj: mag. Marko Repnik, direktor

umetniški vodja: Nina Meško, samostojna strokovna svetovalka za ples JSKD
vizualna podoba festivala: Ajda Tomazin
organizacija: Franci Cotman
povezovalec programa: Daniel Petković
žirija na izboru za državni OPUS:
Dalanda Diallo, Aja Zupanec (kategorija XXS SOLO + DUET)
Nataša Živkovič, Igor Sviderski (kategorija XS SOLO + DUET)
Nina Mavec Krenker, Suzana Koncut (kategorija S SOLO + DUET)
Leon Marič, Sabina Schwenner (kategorija M SOLO + DUET, L SOLO + DUET)

kontakt & nadaljnje informacije:

JSKD – Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,
Štefanova 5, 1000 Ljubljana; W: www.jskd.si

prizorišče: **Španski Borci**, Zaloška 61, Ljubljana
W: www.spanskiborci.si

:::::::

**PRIREDITEV JE POSVEČENA
29. APRILU, MEDNARODNEMU DNEVU PLESA.**

:::::::

Opus 1 na internetu:

<http://www.jskd.si>

Fb: Dance JSKD

:::::::
ZAKAJ OPUS I ?

Namen tekmovanja mladih plesnih ustvarjalcev OPUS 1 – Plesna miniatura je spodbujanje in razvijanje ustvarjalnosti mladih plesalcev. Namenjeno je spodbujanju mladih plesalk in plesalcev k samostojnemu ustvarjanju avtorskih solo plesov ali kompozicij za največ dva plesalca.

Poudarek je na samostojnem delu plesalcev in razvijanju plesne miniature, pri čemer naj bi jih mentor zgolj nevsiljivo vodil pri oblikovanje lastnega plesnega izraza in samostojnega koreografskega dela. Prireditev že vsa leta opozarja na mlade plesne talente, ki ustvarajo izvirne koreografije in navdušujejo občinstvo z neposrednostjo in bogastvom svojih plesnih izpovedi. Mnogi nekdanji udeleženci OPUS-a se danes plesno izobražujejo v tujini ali pa so uveljavljeni profesionalni plesni ustvarjalci.

Vsakokratne predpisane teme naj bi mlade plesalce spodbudile h kritičnem razmišljanju o posameznih vprašanjih ter jim predstavljale povod za spoznavanje, raziskovanje in ustvarjanje. To leto je predlagana tema obvezna zgolj za starostne skupine XXS, XS in S. Plesni ustvarjalci iz starostnih skupin M in L pa lahko izbirajo. Lahko se lotijo ustvarjanja na predlagano temo, lahko pa ustvarijo karkoli.

:::::::
KRITERIJI IZBORA

Ker je umetniške stvaritve izredno težko ujeti v numerične okvirje in ker v polju ustvarjalnosti ni mogoče doseči popolne objektivnosti, želimo zaupati umetniškemu znanju in čutu vsakokratne žirije.

Splošni kriteriji izbora:

- prijavljena miniatura mora biti povezana s predpisano temo (zato morajo plesalci k prijavi priložiti kratek opis razmišljanja o temi in poteka ustvarjanja, ki ga morajo napisati sami)
- miniatura mora biti delo plesalcev samih pod vodstvom mentorja, ki naj le spodbuja plesalčeve ustvarjalnost, ne sme pa mu (ji, jima) narediti koreografije. Vloga mentorja v razvoju miniature je torej svetovanje, vodenje in usmerjanje otroka/mladostnika v oblikovanje lastnega plesnega izraza in v samostojno koreografsko delo
- izvirnost in zanimivost pristopa - samosvoja (avtorsko prepoznavna) poetika in estetika
- dobra kompozicija in dramaturgija miniature
- prezenca, prepričljiva interpretacija, plesnost
- dobra plesna izvedba

Na državnem tekmovanju vse sodelujoče razvrstimo v tri kategorije: bronasti, srebrni in zlati nivo. Na bronasti nivo se uvrstijo miniature, ki ne izstopajo niti v smislu izvedbe niti v idejnem smislu. Na srebrni nivo se uvrstijo miniature, ki imajo morda odlično idejo, vendar so izvedbeno šibkejše ali pa obratno - so izvedbeno odlične, idejno pa bolj povprečne. V zlati nivo spadajo miniature, ki so tako idejno kot izvedbeno prepričljive.

Pod plesno izvedbo se ocenjuje prezenco, prepričljivo interpretacijo, plesnost in dobro tehnično obvladovanje telesa. Pod idejo se ocenjuje izvirnost in zanimivost pristopa, dobra kompozicija in dramaturgija miniature, smiselnost izbora in odnosa do glasbe in/ali drugih elementov miniature (kostum video, rekvizit...).

ZVOČNI PLES / SOUNDDANCE

Nekje na spletu sem zasledila, da je leto 2020 proglašeno za leto zvoka in tako letošnja tema preizpravišuje odnos zvoka in plesa. Naslov je povzet po koreografiji Mercea Cunninghama, ki je pri koreografiranju uporabil enake načine dela kot jih je skladatelj John Cage pri komponirjanju glasbe. Cage je trdil, da se lahko sleherni zvok sliši kot glasba in prav tako je Cunningham v svoje koreografije vključeval vsakdanje gibe in kretnje. Predvsem pa sta oba trdila, da morata glasba in ples obstajati, ne pa biti namerno usklajena saj sta njuna edina skupna imenovalca čas in prostor.

Zvok je valovanje, ki ga po obliku zvočnega gibanja delimo v štiri skupine: ton, zven, šum, pok. Je osnovni gradnik glasbe. In tako kot z oblikovanjem zvokov ustvarjamo glasbo, tako z oblikovanjem gibov ustvarjamo ples.

Raziskovanja odnosa med gibanjem in zvokom se lahko lotimo na mnogo načinov:
1- interakcije zvokov, besed, stavkov, pesmi in besedil z gibanjem delov telesa in telesa kot celote; 2- ustvarjanje gibanja z zvoki, ki nastanejo z manipulacijo z različnimi predmeti; 3- ustvarjanje različnih zvokov, ki nastanejo pri dihanju, uporabi glasu, telesnih tolkalih; 4- ustvarjanje gibanja z različnimi glasbenimi spodbudami in še in še. Letošnja tema spodbuja premislek o povezanosti med plesom ali strukturiranim človeškim gibanjem in glasbo ali vzorci zvoka. Kdaj in v kakšnih kontekstih medsebojno delujeta glasba in ples? Kakšna je narava njunega odnosa? Ali plesalec sledi zvoku ali zvok podpira gibanje plesalca? In ali obstajajo konteksti, v katerih se glasba in ples ali zvok in gib združita ter tvorita celoto? Kako se gib in zvok stapljata in odzvanjata eden v drugem?

KARKOLI / WHATEVER

Če vas predpisana tema ne navdihne, se lahko lotite česarkoli. Karkoli je v vas, karkoli je okrog vas, karkoli iščete, karkoli se sprašujete, v karkoli dvomite, karkoli vas zanima, zanima tudi nas!

Teme preteklih deset let:

- 2009: Medijski junaki
- 2010: Pina Bausch, Merce Cunningham, Michael Jackson
- 2011: Fuzija
- 2012: Literatura in ples
- 2013: Vsi marš na ples! (Ples in upor)
- 2014: Želim si ...
- 2015: PODOBA – TELO – GIB: razburljivo razmerje plesne in vizualne umetnosti
- 2016: VODE!
- 2017: Sanjam in to uresnič!
- 2018: Včerajšnji dnevi plešejo z menoj (kulturna dediščina)
- 2019: Karkoli / Whatever

Obvezen del ustvarjalnega procesa je še zmeraj prevajanje idej in postopkov v besede. Kot vsako leto morajo mladi ustvarjalci sami napisati opis ideje in proces dela (izhodiščna tema, misli, ideje, postopki, odločitve...). Nekaj izbranih konceptov vam kot vsako leto ponujamo v branje.

XXS _ SOLO

LOVILKA TIŠINE

Živim v mestu, v katerem je vedno prisotna glasba. Rada plešem v tišini, kar je možno le, če ujamem "ton tišine", ki je kot majhna žogica (kot zviz pri Harry Potterju). Skozi ples ga lovim. Ko ujamem "ton tišine", glasba preneha in sem v tišini. Velikokrat ga ujamem, a se mi vmes izmuzne. Na koncu plesa ga ulovim in s tem se moj ples zaključi.

Sara Keršič, 2010

NAAAAGLASNOST

Rada bi se slišala, rada bi slišala okolico ... neme slike se premikajo okrog mene in zelo sem previdna. Priovedujem, a se ne slišim. Me kdo sliši? Iz ušes povlečem zapiralke. V trenutku zaslišim ropot in hrup, ki iz mene izvabijo naaaaaglasnost.

Neža Štular, 2010

PLASTENKA VODE

Ko spijem še zadnji požirek vode, zaslišim čuden pok. Rahlo stisnem še enkrat. In pok.... Smešno, saj mi rame same poskočijo, ko poči. Stisnem še močnejše in noge poskočijo. Stiskam in stiskam in poki si zabavno sledijo, eden za drugim. Opazim, da moje telo poplesava in sledi sмеšnemu zvoku... poku.

Ema Kovač, 2010

DEŽ

Najprej sem si zamislila zvok, na katerega bi ustvarjala. Ker me dež pomirja, da lažje zaspim, sem mi je zazdelo, da bi lahko plesala na zvok dežja. Zvok, za razliko od neke pesmi ali skladbe nima melodije, pa sem pomislila, da bi to gibanje melodije ustvarila s telesom. Da sem imela več materiala za ustvarjanje, sem razmišljala tudi o tem, kako se ob dežu obnaša ne le človek ampak tudi narava; nastanejo luže, velikokrat ga spremlja veter, zato se drevesa zibajo in listi zaradi vode upogibajo. Pogosto dež spremlja tudi grmenje in bliskanje.

Vse to so bile iztočnice za gib. Pri koreografiranju sem bila pozorna na razlike v gibanju; hitro, počasi, mirovanje oz. pavza, spremenjanje kompozicije.

Ajda Glušič, 2009

ZAPRAŠENA SKRIVNOST

Nekega dne... sama sem doma... utrne se mi

misel, da bi odšla na podstrešje naše hiše. Odprem velika škripajoča podstrešna vrata. Previdno stopam, saj tla škripajo... spotaknem se in padem... visoko na polici vidim škatlo ... pada name in v njej se nekaj razbije... zvok škripajočih vrat me prestraši... v kotu je stol... stol se zlomi... padem... in naenkrat pred seboj zagledam skrinjico. Odprem jo in njen zvok me zapelje. Počutim se tako srečno, kot še nikoli prej... Potem pa: »Neli, kje si?«.

V ustvarjalnem procesu moje plesne miniatura sem se idejno oprijela različnih zvočnih motivov, ki jih lahko doživimo pri raziskovanju podstrešja. Gibanje na glasbo skrinjice pa sem skušala ujeti v njeni melodiji.

Lahko bi rekla, da gre pri moji plesni miniaturi za igro fantazije, giba in zvoka.

Neli Ela Guček, 2009

OD ZVOKA DO GRAVITACIJE

Moja miniatura govori o sili težnosti oziroma gravitaciji, ki me privlači k Zemlji.

Z gibanjem se ji poskušam upreti, saj je na višjih razdaljah od Zemlje šibkejša. Zvok mi predstavlja moč, hitrejši ko je, svobodnejši sem v plesu in lažje se upiram gravitaciji.

Ko svojemu telesu dovolim, da se giblje popolnoma svobodno, brez omejitev, se v meni prebudi energija.

Vsi moji strahovi izginejo, začnem cveteti. Zvok mi predstavlja ideje, ki jih s plesom povem na glas.

Pri tem name deluje sila, pod vplivom katere se telo giblje s pospeškom in sledi hitrejšemu zvoku, ki se v miniaturi zvočno stopnjuje. Miniatura se zaključi s spoznanjem, da je Zemlja močnejša.

Lovro Zajc, 2009

XXS _ DUET

GLASBENI ČAROVNICI

Sva glasbeni čarovnici in si želiva, namesto napojev, pričarati glasbo. Glasbo, ki bo uročila vsakogar, ki jo bo slišal. V velik lonec bova zmešali: šepetanje, veter, šumenje valov, šelestenje listov, ter migetanje travnika. Žal pa sva v lonec vsuli preveč valov in kar naenkrat... Lonec POČI!

Patricija Deželak, 2010; Ana Koražija, 2010

UJETI V RITMU

Glede na določeno temo letosnjega tekmovanja sva se takoj začeli pogovarjati o tem kaj je zvok in kaj je glasba. Kakšne so razlike. V nadaljevanju je nekaj informacij, ki sva jih poiskali in so naju vodile pri ustvarjanju plesa.

• Vse stvari, ki sledijo druga drugi, imajo določen ritem. V glasbi se gibljejo toni in toni so vedno povezani z določenim ritmom, ki ga prepoznamo po notnih ali ritmičnih vrednostih. Ritem je tako vsako izmenjevanje tonov različne dolžine, trajanja. Zapisujemo ga z različnimi notnimi vrednostmi. Zato pravimo, da je ritem izmenjevanje dolgih in kratkih tonov ali notnih vrednosti.

• Ritem = trajanje / Melodija = višina
• Kaj je glasba? Glasba je zveneča oblika v gibanju. Gre za gibanje tonov, ki so postavljeni v neko obliko. Oblika, ki zveni in se ves čas giblje. Ritem povzroča gibanje tonov, zvokov.

• Kaj je zvok? Ljudje zaznavamo zvok s sluhom. Pod zvokom razumemo nihanja, ki potujejo skozi zrak in jih lahko slišimo.

Potem pa sva pričeli gibalno ustvarjati in v tem delu naju je zanimalo kako se najino telo giba v nekem določenem ritmu. Kaj je tisto, kar daje najbolj jasen ritem, "čist" ritem, ki se ne spreminja. Prišli sva na idejo gibanja na zvok metronoma. Potem pa sva v procesu ustvarjanja dobili občutek, da naju ritem nekako omejuje, da se ob tem zvoku počutiva ujeti (iz tega občutka tudi izhaja najin naslov plesa). Zato sva se začeli spraševati kaj nama manjka, kaj je tisto kar preseka ritem in naju reši iz tega ponavljajočega se ritma? Odločili sva se da je to melodija. Ko zapoje glas in telo.

Mia Klančar, 2009; Ela Brina Sikili, 2009

PLESNA ABECEDA

Najina koreografija govori o tem kako se zvoki črk izgovarjajo z gibom. Do te teme sva prišla tako, da sva izgovarjali črke ter jih usklajevale z gibi. Postopoma smo črkam in kasneje tudi besedam dodajale dinamiko. Dodale sva tudi besede iz angleškega jezika.

S plesom želiva sporočiti kako se ples in glasovi črk lahko povežejo. Pomagali sva si z vprašanjem npr. od kod vse prihajajo zvoki, kaj pomenijo zvoki in koliko jih je.

Živa Flajs, 2009; Ajda Vehabović, 2009

XS _ SOLO

TAM NAD OBLAKI

Sprva se mi je letošnja tema "zvočni ples" zdela precej v tančico zavita. Zaprla sem se v sobo in razmišljala ter poslušala zvoke okrog sebe. Čudni zvoki, sem si dejala. Obula sem škornje, oblekla bundo ter jo ucvrla v gozd. Prisluhnila sem škripanju pod nogami, pokanju vej in bučanju vetra. Zaprla sem oči, se naslonila na drevo in veter me je ponesel s seboj tja nad oblake. Sprva sem bila zelo prestrašena, še bolj pa

začudena. Previdno sem stopila naprej, se zavrtela in začutila ... Karkoli sem naredila, je bilo še lahkotnejše kot sem si predstavljala. Nosilo me je ... Joj, kaj vse sem videla. Prečudovito ...

Zoja Florjanc Lukan, 2008

KREJZINET

Moja prva misel ob tej temi je bil moj inštrument. Klarinet. In seveda ples. A s klarinetom vedno nastopam zelo statično, na samostojnih nastopih v glasbeni šoli, na proslavah ali v orkestru.

Kako bi s klarinetom lahko plesala? Dve ljubi stvari bi združila v en nastop. Sva se morala s klarinetom malo >pogovoriti<, na kak način lahko stopiva skupaj v svet plesa...

To ni koncert. To je ples. To je novi občutek. Novo raziskovanje. A klarinet hoče igrati.

To je pravzaprav mala norost – klarinet, moj lepi črni inštrument, ki ga vedno pazim, prinesti na plesni oder in z njim plesati. To ni več samo klarinet, to je krejzinet! Kaj pa imata ples in klarinet skupnega? Gotovo ritem. Zvok. Glasbo. Pa še kaj...

Skupaj igrava in se igrava. Raziskujeva, poskušava, poslušava, ponavljava, se usklajujeva, se prilagajava, se vrtiva, se objemava, se gledava, se čakava.

Pleševa skupaj, plešem okoli, plešem ob njem...

To je res »čist krejzi«!

Moj plesni partner je moj krejzinet. Pravzaprav sva duet!

Ana Steblovnik, 2008

ZVEZA

Samostalnik ZVEZA je po SSKJ-u med drugim pojav ali stanje, ko je kaj povezano s čim. V svojem plesu raziskujem ZVEZO oziroma odnos med glasbo in plesom.

Ples - moj gib sem postavila na prvo mesto.

O zvezi oziroma povezanosti odločam jaz!

Jaz odločam ali se moj »ples in glasba stopita« ali >odzvanjata eden v drugem«.

Jaz odločam kdaj >tvorita celoto in kdaj ne«.

Jaz odločam, kdaj »sledim glasbi in kdaj ne«.

Jaz odločam »kdaj glasba podpira moj ples in kdaj glasba samo je«.

Eva König, 2008

BITOTIP

Biti gluh. Nam ki nam je zvok vsakodneven, je ne slišati nek občutek, ki si ga ne moremo predstavljati. Kako mora biti, ko ne slišiš ljudi, ki so ti blizu? Ko je praktično nemogoče, da bi te vsi vrstniki razumeli in te imeli za sebi enakega?

S takšnimi problemi se dan za dnem ukvarja 72 milijonov ljudi. Že sama misel, da ne bi nikoli v življenju slišala glasbe, zvokov narave in najbližjih me zmrazi. Vedno bolj razmišljjam o tem, več vprašanj imam. Vem, da gluhi čutijo ritem, čutijo bit. Ampak, kaj gluhemu pomeni beseda glasba? Si zna predstavljati kakšen je občutek, ko slišiš? Občutek večne tišine te obliva. Strašno.

Ta bit je edino, na kar se lahko zanesejo. Kaj bi se zgodilo, če le tega nebi bilo več? Bi se znali gibati? Bi plesali na enak način? Bi vedeli, da je nežna glasba res nežna? O vsem tem in še več stvareh sem se zadnje dni spraševala. Odgovore skušam poiskati v plesu.

Stojim sredi prostora. Sama. Zagledam gledalce in se jih razveselim. Z gibi gluhenemih jim napovem svoj ples. Zazrem se vase in se začnem rahlo negotovo premikati po prostoru.

Vsak novi premik mi daje moč za vedno več gibanja. Spustim se na tla. Z rokami in s telesom začutim vibracije glasbe, ritma... to mi da še več poguma. Zaplešem. Sama sebe v mislih slišim in ustvarjam svojo glasbo. Je to ta občutek? Je možno čutiti zvok? Je možno čutiti tišino?

Mia Jenček, 2007

TO

Tema raziskovanja zvoka mi je na začetku delala težave pri ustvarjanju, a kmalu me je zelo prevzela. Najprej sem ustvarjala v tišini in v svoji improvizaciji zaznala veliko valujočega gibanja. Kot da bi v sebi zaslišala zvok morja.

Izhajala sem iz dihanja. Če se zaveš svojega vdihja in izdiha, te prevzame občutek povezanosti s seboj in z naravo. Z vdihom se telo obrača navzgor proti nebu, z izdihom se spušča proti tlom.

V fazi ustvarjanja sem v ples vključila glasbilo-dežno palico, ki ga prej nisem poznala.

Oblika palice spominja na vejo, v kateri se skrivajo drobni delci, ki s premikanjem proizvajajo nežen zvok. Ta spominja na rahli veter, pršenje dežja in na valovanje morja.

Tako se je glasbilo, ki sem ga ljubkovalno poimenovala TO, vključilo kot moj partner v plesu.

S počasnim premikanjem svojega telesa ustvarjam komaj slišen dialog z glasbilom. Vsak njegov šum me spodbudi k novemu odkrivanju gibov.

Vedno bolj ga čutim in diham z njim. Moji gibi so najprej počasni in valujoči. Obstanem. Tišina. Telo premikam v prostor. Zvok glasbila mi sledi. Kot, da bi rad s svojim zvokom priporovedoval svojo zgodbo.

Odpelje me bo v drugačen čas, v njegov svet. Spreminja tok mojega gibanja in me vodi v različne pokrajine,

narave, živali... prilepi se mi na roke, na tla...

Proizvaja zvok, ki me občasno spominja na vodo, na šepetanje... Spominja me tudi na pesek v puščavi. Vsakič, ko zaplešem z njim, odplešem v nove pokrajine, v nova spoznanja.

Zoja Jager, 2007

MELODIJA VETRA

Živim sama sredi ničesar. Odvisna sem od zvokov, ki so mi hrana. Zvoki so snov, ki mi omogočajo gibanje. Prihajajo k meni, sami od sebe, in jaz jih sprejemam, saj bi brez njih iz mene odšli vsi občutki, vse misli, vsi spomini. Ostala bi le še moja koža. Prazna školjčna lupina.

Nekega dne pa ... zvoki so nehalli prihajati. Nastopila je najbolj gluh tišina, ki je nisem poznala. Tega nisem mogla prenašati.

Zato sem poskusila poiskati zvoke. S svojim telesom, saj sem edino to imela. Nisem znala, a sem vseeno poskušala. Počasi, komaj opazno in potem vedno glasneje so prihajali. Šumi, zvoki in zveni so se oblikovali v ritme in melodije in me začeli premikati po prostoru. Jaz sem tista, ki sem jih sprostila! Sama sem jih zmogla priklicati! Iskanje zvokov, da bi ohranila svoj obstoj me je izčrpal in zato sem počasi spremnijala obliko.

Postala sem školjčna lupina.

V mojo lupino se je ujel veter in v meni zaigral melodijo. Zdaj sem vedela. Jaz sem tista, v katero se ujame zven in jaz sem tista, ki bo sama oblikovala nov zvok.

Ana Štular, 2007

XS _ DUET

V TOVARNI

Zarazjasnitev ozadja: Tovarna je večji industrijski objekt, ki temelji na serijski ali masovni proizvodnji. Prva tovarna je bila ustanovljena leta 1774 v Angliji. Z uvedbo parnega stroja se je povečala produktivnost tovarn in njihova razširjenost se je povečala. Z razvojem tehnologije se je začelo zmanjševati število delavcev, saj so jih v večji meri nadomestili stroji.

Izbira tovarne za temo najine plesne miniature je bila priložnost raziskovanja giba na zvočne slike različnih tovarniških strojev. Najprej sva poiskali zvoke strojev iz tovarn, nato pa sva nanje razvili gibanje. Raziskovali sva ponavljajoče gibanje, ki prehaja skozi prostor v ideji tekočega traku. Kaj se godi, če se stroj pokvari? Morda pa le ni okvara usodna in bo proizvodnja izpeljana do konca. Kaj pa je njen produkt naj zaenkrat ostane skrivnost.

Neža Čepin, 2008; Kaja Teršek, 2008

.....

SLIŠATI SE(BE)

Zares poslušati pomeni za hip izginiti. Se razpustiti v svojih pričakovanjih, v želji, da bi bili prepoznani kot pomembni in koristni za drago osebo, družbo. Ali celo edini in najboljši. Lahko se upremo nagonu po vplivanju, lahko iščemo drugačno držo, tisto, ki pripravi prostor za srečanje (A. Rebula).

In če želiš zares slišati drugega, najprej prisluhni sebi. Zdi se nama, da danes pogosto ne posvečamo dovolj pozornosti sogovorniku oziroma sočloveku. Prevečkrat smo prepričani, da imamo prav, ponujamo nasvete, svoje mnenje, ideje. Namesto, da bi osebi samo prisluhnili in ji stali ob strani. Posledično med ljudmi prihaja do konfliktov, zmede, občutka osamljenosti, nemoči, nerazumevanja in drugih neprijetnih občutkov. In tako kot pri vseh stvareh v življenju je tudi tu ključ v ravnovesju. Biti slišan in slišati. Razmišljali sva o zvočnem plesu. O zvokih, ki jih slišimo. O poslušanju. In tako sva prišli na idejo "poslušanja" sebe in drugih. S temo o tem kako slišati oziroma poslušati sebe in v nadaljevanju tudi druge, se soočava zato, ker sva trenutno v obdobju, ko nama to veliko pomeni. Da imava občutek, da naju nekdo sliši, razume, sprejema. Zanimivo nama je bilo to, da moramo poslušati sebe, verjeti vase. V nadaljevanju nama je izliv predstavljal kako to temo še na druge načine povezati z zvočnim plesom, kakšno glasbo izbrati. In odločili sva se za tišino. V tišini slišati. Slišati vse kar se zgodi z mojim telesom, s telesom moje soplesalke. Vse kar se da slišati iz okolice. Predvsem pa slišati in poslušati se(be) v gibanju.

Maša Neja Golob, 2007; Tea Prvulović, 2007

S _ SOLO

IZ SLIŠANEGA JE VZKLILO

Z njim diha mesnato, rdečkasto okolje. Maternica pestuje zarodek. Maternica je platno, ki se razdaja zunanjemu svetu, zarodek pa je cenilec umetnin, zbiratelj, zanj nepreklicno novih slik sveta. Čuti vročično gorečnost sonca, sladkobo fig, gladko zaobljenost linij ženskih teles in razčlenjen ponos sužnjev, vendar naslovov pod umetninami ne razume.

Bitjemu življenje predstavi sluh. Biti je dobilo novo frekvenco, nov odtenek, ki se nežno spirali, razteza in kopiči okoli bitja. To sprva zaznava, kako se rubinast ocean krvi, ki valovi in se lomi v svojo notranjost, pretaka po ožilju telesa v katerem biva. Sliši globoke zvoke tolkalnega orkestra, ko bije mamino srce. In zvoki črevesja, ostudno mečkanje, glajenje hrane. Vse, kar bitje sliši, se neizogibno predstavi na modni brvi,

odeto v preproste tkanine dojenčkove domišljije. Bitje se rodi ali bolje, zamenja resničnost za novo, prežeto z milijardami sugestij in vpijajočo nenehno novih. Svet, ki je vzklil iz slišanega in bil oplemeniten z domišljijo je prestrelila puščica stvarnosti. Z vidom je svet za vse postal enak, vsi se namakamo v isti juhi, plešemo po uničujočih brzicah in se kratkočasimo z raznoraznimi prekletimi cloveškimi idejami in teorijami.

Kako je biti bitje, brez vednosti o svetu zunaj maternice, s svojo lastno, izvirno umetnino o biti?

Mila Fatur Škof, 2006

NAJ NE IZGNE V POZABO

Anna Frank je bila Judinja, ki se je rodila 12.6.1929 v Frankfurtu. Med 2. svetovno vojno se je na podstrešju hiše skrivala z družino. Da bi si krajšala čas je začela pisati dnevnik. Tja je zapisala vsa pisma, ki jih je napisala svoji najboljši prijateljici Kitty, občutke ter misli. Leta 1944 so jih odkrili ter odpeljali v kontracepcija taborišča. Umrla je februarja 1945. Preživel je samo njen oče, ki je našel dnevnik, ga uredil ter izdal. Kje je zdaj zvočni ples? Misli so nekakšen notranji glas, ki ga ima vsak človek. Glas pa je tudi zvok. Anna ni govorila temveč je samo pisala in izražala svoje misli preko pisanja. Moja plesna miniatura je lahko posebljen glas (šepet) Anne v gibu. Hkrati pa sem v drugem delu uporabila skladbo iz filma »Schindler's List /Schindlerjev seznam«, ki se navezuje na tematiko holokavsta. Schindler je rešil jude tako, da je na Moravskem blizu rodnega kraja ustanovil svoje koncentracijsko taborišče in jih vanj "spravil" do konca vojne. Rešil jih je pod pretvezo delovne sile. Kako sem plesno raziskovala in ideje pretvarjala v gib? Najprej sem prebrala knjigo, si izpisala zanimive in (zame in za ples) pomembne misli. V naslednjem koraku sem si začrtala pomembnejše stvari ter improvizirala dokler gibi niso dobili svoje izhodiščne pomene. Plesna miniatura torej temelji na dnevniku Anne Frank in njenih mislih.

Katerih mislih?

Življenje je samo eno, zato ne mislim živeti zaman kot večina ljudi.

Spomini mi pomenijo več kot obleka.

Jok je lahko veliko olajšanje, če imaš človeka pri katerem se lahko razjočeš.

Rada bi zbežala v naravo ter se povezala z naravo in bogom. Obstaja samo eno pravilo, ki si ga moramo zapomniti: smej se in uživaj.

Rada bi živila tudi po smrti.

Upam da vse, kar se je zgodilo do sedaj, ne bo izginilo v pozabo.

Eneja Verbovšek, 2006

.....

FEELING

Zvočni ples sem povezala z zvočnimi efekti in z njihovim vplivom na gibanje mojega telesa.

Vprašanja, ki so ključna pri raziskovanju in ustvarjanju mojega solo plesa so:

- Kakšen občutek se zbudi v mojem telesu, ko zaslišim določen zvok?
- Ali se ta občutek pogosto spreminja ali je vedno enak - kako se posledično spreminja moj gib?
- Kako na določen občutek reagiram?
- Ali uspem svoje misli ločiti od telesa in resnično reagirati samo z gibom (brez, da v glavi gradim zgodbo, asociacije, gibalne ideje)?

Naslov plesa izhaja iz tega, da sem se najpogosteje spraševala oziroma osredotočala na vprašanje kakšen "filing" določen zvok v tistem trenutkuzbudi v mojem telesu. Feeling (občutek), pa tudi zato, ker želim ta solo pustiti delno odprt oziroma improviziran. Želim, da občutek ostane. Da ples ne postane gola forma gibanja, ampak, da se vsakič znova preizpršajem o gibanju in zvoku. Da se izogibam že znamen vzorcem gibanja. Improviziram. Improvizacija je pojem, ki me trenutno zelo zanima, privlači in mi predstavlja izliv. Solo, ki ga pripravljam, pa se mi zdi odlična priložnost, da se v tem preizkusim. In se prepustim. In čutim.

Pija Vincek, 2005

POLIRITMI

S poglabljanjem v dano temo Zvočni ples in ob razmišljaju kakšna povezava je med zvokom in plesom sem ugotovila, da imata zvok in ples posrednike in eden izmed njih je ritem. Vsak ima svoj ritem, lahko sta ista, lahko drugačna. Če je ritem isti, glasba in ples delujeta medsebojno oz. sodelujeta. In takšna je narava njunega odnosa med glasbo in plesom. Ritem lahko stoji sam, melodija brez ritma pa ne. Tako je ritem pomemben gradnik glasbe kot tudi plesa. Ritem zapisujemo z notami, ki so jim določena trajanja in jih razvrstimo v takte, ki jim določimo vrednost, oz. koliko dob gre v en taktu. Ga pa ne moremo zapisati v notnem črtovju seveda, če ritem stoji sam, torej brez da mu je dana melodija. S tem sem razmišljal naprej.

Tako napisana so tudi nekatera dela John Cage-a. Cage je v svojem skladanju pesmi velikokrat uporabil zvoke oz. predmete, ki jih je našel in z njimi ni mogel zapisati melodije, ampak je izvajal ritem. Izvajal je več ritmov hkrati, tako da je potem skladba dobila smisel in postala zanimiva. Takšno delo je tudi Living Room Music (1940), kjer je uporabil predmete, ki jih je našel v dnevni sobi. Skladba je razdeljena na štiri dele 'To

begin', 'Story', 'Melody' in 'End'. Vsak del pa je razdeljen na štiri player-je oz. na štiri izvajalce skladbe. Izvajalec ena izvaja drugačen ritem kot izvajalec dva, tri in štiri. Izvajalec dva ustvarja zopet različen ritem kot ostali trije izvajalci itd. S hkratnim izvajanjem vseh ritmov pa je Cage ustvaril poliritme.

Tako sem se tudi jaz lotila dela. Moje telo je izvajalec treh različnih ritmov. Razdeljen je na 3 izvajalce: glava, trup z zgornjimi okončinami in spodne okončine. Ugotovila sem, da vsak definiran gib na točno določeno dobo, s točno določenim trajanjem in ko dodaš še prostor, čas ter dinamiko, ni najlažje za izvajati. Potem pa se seveda želiš še izogniti monotonosti koreografije. S posameznimi telesnimi conami (glava, zgornja cona in spodnja cona) sem ustvarila poliritme ter za vsako cono posebej zabeležila ritem z notami.

Miniatura torej predstavlja posrednika med zvokom in plesom, ki je ritem. Predstavlja rezultat, ko se zvok ter ples združita z gibom in kaj lahko vse se ustvari pri tem. Prikazuje tudi veličastnost nadzorovanja in mogočnosti natančnega telesa v gibu.

Žana Žnideric, 2005

(NE)PONOVLJIVO?

Zvok. Z njim se srečujemo vsak dan. Povzroča ga naša okolica ali mi sami. Obdajajo nas neki, nam domači zvoki, kot so govor, promet, glasba... In tudi tuji, novi, nam neznani zvoki, ki jih zaslišimo prvič. Vsak dan slišimo, vsak dan poslušamo. Vsako telo drugače posluša in tudi drugače sliši. Edinstveno. Neponovljivo. Vsak zvok sprejemamo nekako drugače. Na različne zvoke se odzovemo različno. Mogoče nam zvok avtomobila danes pusti drugačen vtis, kot nam ga bo jutri. Mogoče se bomo nanj odzvali drugače kot smo se ves čas do zdaj. Isto je s plesom. Čeprav lahko vsak dan plešemo na isto glasbo, se ne bomo vsak dan počutili enako. Vsak dan čutimo poseben odnos z glasbo. Enkrat tak, drugič drugačen. Na glasbo se vsakič drugače odzovemo, drugače gibamo. To bom poskusila. Na odru bom puščala prostor moji trenutni zaznavi glasbe, kaj poudarjam, kaj slišim, kateremu zvoku sledim. Torej, naj se glasba zasliši, prostor odpre in potem lahko začnem.

Karla Levec, 2005

ODMEVI TELESA

Zvok je valovanje. Valovanje, ki prehaja skozi vse snovi, trdne, tekoče in plinaste. Včasih, ko potuje po prostoru, se zaleti v veliko površino in se odbije. Od nekdaj me je navduševalo, ko bi zavpila v gorah,

velikih dvoranah ali kakšni jami, da slišim ponovitev svojega glasu. Kot bi mi nekdo odgovoril. Nisem se veliko spraševala, zakaj do tega pride, le všeč mi je bilo. Če nisem bila dovolj glasna, se je zvok razblinil, še preden bi nastal odmev. Takrat so moje besede obtičale v zraku. Odmev je odboj zvočnih valov, ponovljen zvok, glas ali vtis. Je zamaknjena preslikava prvotnega.

Pa je zvok edini, ki lahko odmeva? Vse kar človek doživi, zazna in čuti, si telo zapomni. Vse to lahko tudi izrazi skozi ples. Potem je tudi gib odmev? In če telo odreagira na zaznani zvok, tako da se odzove z gibom, ga preoblikuje. Potem telo odmeva? Ampak lahko odmeva ne le z gibom. Če zvok odmeva z gibom, ali lahko gib odmeva z zvokom?

Moje telo valuje skozi prostor kot zvok. V njem lahko odmeva kot v prostoru.

A me slišite? Mogoče le ni odmev. Mogoče nisem dovolj glasna. Sem obtičala v prostoru?

Simona Bobnar Radenković, 2005

S _ DUET

POSLUŠAJ ME!

Svet je gluhi. Ljudi se zvok ne dotakne, valovanja pridejo do njih, a jih ne zaznajo. Kadar plešeš brez glasbe, ljudje gledajo le tebe. In oni gledajo le mene. Ona gleda.

A jaz slišim. Slišim glasbo ki vodi, poganja moje gibe. Vse zvoke, ki jih nevedno naredijo, vse korake in šume. Sem edina ki sliši strahove.

Ona ve. Vedno pazim, da ji moja beseda ne povzroči vrtoglavice. Da moji glasni nepričakovani zvoki slučajno ne zaidejo v njena ušesa. Drugače bi le jaz slišala njen bolečino in trpljenje.

Kaj bi dale da bi bile enake, bi bile pripravljene narediti karkoli? Kaj vse sva naredili druga drugi, a nama ni več mar, ne ozirava se na najine navidezne omejitve.

Jaz hočem, da ona sliši.

Sara Banko, 2006; Ana Grce, 2005

GIBEAT

Vsek Gib se začne z Beatom, tako kot se vsako življenje začne z dihom. Prične se z dvema različnima osebama z različnimi lastnostmi, tako sta si različna tudi Gib in Beat. Zaradi razlik se ne razumeta in se začneta prepričati. Gib dela gibe in Beat beate. Kako se torej sporazumeta? Najti morata skupen jezik. A Beat se ne razume z Gibom in tako se njuno prepiranje ne neha. Komunikacijska rdeča nit naj bi postal GiBeat. Ampak, a se to zgodi? Gib se sprva odzove skozi strah, jezo, žalost, zmedenost, veselje... Gib se začne vedno bolj

bati Beata, saj ga Beat manipulira. Začne se upirati, kar Beat-a le še bolj razjezi. Postane bolj izzivalen. Izzivanje se stopnjuje, stopnjuje in stopnjuje, dokler ... Vse se dogaja zelo hitro! Vse se meša med seboj!! Gib je jezen! Tudi Beat je jezen! Ne vemo več, kdo in kje je Beat in Gib. Izzivanje je že zelo močno in hitro. Beat se počasi upočasni, odneha. Tudi Gib stori enako, kljub temu da noben ne želi odnehati ali priznati poraza. Gibi so počasnejši, beati manj močni ... Še vedno sta jezna drug na drugega. Vsak odide svojo pot, ne da bi se pobotala. Samo odideta in se nikoli več ne srečata. A ne zavedata se, da sta skozi močan nabor čustev zgradila novo komunikacijsko linijo med gibom in zvokom – GIBEAT.

Alin Toplak, 2005; Leni Robič, 2005

M _ SOLO

ZEMLJEVID

Ideje za svoj solo sem črpala iz glasbenih zapisov iz obdobja nove glasbe v 20. stoletju. V tistem času so glasbeniki in skladatelji z glasbo veliko eksperimentirali, dodajali različne elektronske zvoke in zvoke iz vsakdanjega življenja. Predstavnik eksperimentalne glasbe je John Cage, ki je v glasbo vključeval vse od šumov, elektronskih zvokov in tišine. Spremembe smo lahko videli tudi v glasbenih zapisih. Med ustvarjanjem mojih plesnih materialov sem se nagibala k Cagevemu zapisu skladbe Fontana Mix. Ta zapis sestavlja 10 prozornih listov, ki vsebujejo pike, črte, vijuge in mrežo. Po Cagevem navodilu se te liste lahko prekrije enega na drugega v različnih kombinacijah in tako nastanejo različne kombinacije zapisa. V glasbi tako pride do nepredvidljivih zvokov.

Merce Cunningham je bil ustvarjalni in življenjski partner Johna Cagea. Cunningham se je tudi veliko ukvarjal z uporabo naključij in umetniškim eksperimentiranjem. Koreografije ni sestavljal na glasbo, temveč ga je povezava plesa in glasbe zanimala skozi uporabo naključij. Jaz pa sem, za razliko od Cuninghama, sestavljal svojo koreografijo glede na Cageov zapis. Zapis sem uporabljala kot "zemljevid" za mojo koreografijo. Vsaki, že prej našteti oblik, črta, vjugasta črta, črtkana črta, mreža in pika, sem dodelila lasten način gibanja, ki sem mu skušala pripisat še določeno dinamiko in kvaliteto. Raziskovala sem, kaj se zgodi, če se dve obliki zapisa stikata, kako se to prenese v gibanje. Ne pred ne med ustvarjanjem nisem nikoli poslušala skladbe Fontana Mix, saj sem želela, da koreografija resnično nastane na podlagi zapisa in ne na podlagi glasbe. Poleg tega pa sem si odvzela vid –

eno izmed čutil, da bi lahko bolje slišala svoje zapise, ki se slikajo skozi gibanje.

Lana Kariž Meško, 2004

MIKROZVOČNICA

Zvok je posledica. Je valovanje. Zvok je kontrast in energija, ki jo zaznavamo s telesom. Tišina je zvok edini zvok brez valov(ne dolžine). Kje se zvok začne in iz kje izvira. Začne se v tišini prihaja pa iz vsepovsod. V tem procesu sem se osredotočila na mikrozvoke telesa, ki so mi bili v pomoč pri raziskovanju predpisane teme. Vdih je votla jama. Dolga, prazna, odmevajoča. V njej bivajo duhovi. Tako je glasna, da moti sanje drobnih koreninic in preglešuje njihov razvoj. Odmeva in mi daje globino. Poglavlja padec in ga dela vedno bolj brezupnega in nikoli končnega.

Pogladim si kožo. Pobožam se. Mehka je in hrapava. Preseja pesek, ki enakomerno teče in ustvarja saharske sipine. Zaslism suho tekočino, v kateri se preliva hrapavost trenutka.

Požirek se sliši lepljivo. Je polžast in poln ogabe. Potuje v mehko razpoko po ploščatih kanalih v obe smeri. Njegov ritem je polnjenje in praznjenje.

Nasmeh izvabijo misli...vsakršne misli. Osnovni zvok je škripcanje iz ozadja, večkrat je slišati tudi pokcanje, zelo odvisno za katero vrsto nasmeha gre.

V sklepku se nabira plin. To pa je žur! Pokanje, trganje, škripanje, škrtanje... zelo glasno. To je ta izviren ritem, ki je nedoločljiv. Industrijska cona. Veliki žerjavi, ki prenašajo različne stvari in se prepogibajo, gibajo, šibajo, zibajo ...

Alja Jovan, 2003

ZAPOJ MI!

Bilo je Dekle. Bila je tudi Voda. Imeli sta se radi. Kot mater in hčer. Moj obraz se napaja z Vodo. Voda se mi preliva v ušesa. Ne slišim. Čuden občutek. Moji lasje srkajo vsak mililiter te preproste tekočine. Oči vidijo megleno. Ne zmorem videti. Iskreno, ni mi ravno mar. Počutim se varno. Drugega ne potrebujem...

Bil je Glas. Zapeljiv, a zelo strupen. Omamno mil Glas. Kje je? Ves čas ga želim poslušati. Ko ga najdem, se lahko skupaj igrava. Morda bova skupaj plesala. Melodičen Glas in moje melodično telo bosta združena v eno. Skupaj bova ustvarjala poezijo. Hočem ga najti. Ko ga zaslism, se moja koža naježi. Popelje me čez miselne faze. Naenkrat sploh ne vem več, kaj je iluzija in kaj realnost. Poj mi še malo, prosim...

Glas povzroči, da se vez med Vodo in Dekletom trga. Odcepim se od Vode. Po mojem sapniku tečejo kapljice.

Moj trup je namočen. Tu sem in ne tam. Je bil Glas samo izmišljotina? Sem bila predolgo v vodi in so moje misli postale vodnate? Ne more biti. Jaz sem tu, a Glas še kar slišim. Se nisva našla? Da. Zgrešila sva se. Odplesala bom do njega. Naj me sluh vodi do Glasu. To bi šlo. Daj Glas, zapoj! Vsak verz gre v moje telo. Posledično telo izraža gibanje. Gibanje spominja na brisanje vodnih sledi. Nočem biti samo embrij, ki se napaja z Vodo dan in noč. Hočem biti bitje. Glas postaja vse glasnejši. Tokrat naju ločuje le malo. Voda, ki je prej obdajala moje telo, se suši. Kmalu bom sama. Z njim... Voda izgublja lastno hčer.

Le nekaj centimetrov naju ločuje. Vidim Glas. Izgleda idealno. Posegam proti njemu. Še malo. Zgrabit ga moram. Tako malo še manjka...

Zdi se, da se Dekle stoodstotno predaja Glasu.

Imam ga!

Ima jo v kremljih!

Tinkara Plos, 2002

TRENUTEK

Občasno. Ne, pogosto se počutim prekomerno stimulirana, vsega je preveč, zvoki, ki me obdajajo, imajo zadušljiv učinek, dotik je povsem nezaželen, nastopa tesnoba. Moje telo občuti ogromno kolikočino potencialne energije, ne samo želi, mora to energijo sprostiti, del mene bi kričal, del mene tekel, del pa padal po tleh, a okoliščine tega navadno ne dopuščajo. Te občutki me obsedajo, nanje sem povsem omejena, počutim se nemočno, lahko samo čakam, potrpi; dokler se ne spremeni nekaj, kar je zunaj mojega nadzora, se pritisk v meni veča in veča, in veča in veča in veča, in veča in veča in večaaaa,

V solu se ukvarjam s prostorom. Sebe omejim na majhno površino ki jo omejuje travniček, znotraj tega pa sem še dodatno omejena s škorenjki. Postavljam se v čevlje nekoga drugega, v utesnjenosti majhnega prostora, ki mi ga ponujajo, doživim marsikaj, moja norost se postopoma veča, prav tako pa tudi glasba postaja disonančna, kaotična, kričanje Screamin' Jaya Hawkinsa, katerega pesem »I put a spell on you« sem uporabila, se pojavila s čedalje krajsimi premori oziroma se v nekem trenutku plasti že čez samo sebe. Ker je besedilo pesmi povezano z mojim gibanjem, določene fraze namreč narekujejo določene gibe, tudi to postaja kaotično, dokler se ta prekomerna stimulacija ne izrazi v razpadu nastavljenega vzorca. Že ob prihodu na oder sem klovni, z svojim izgledom postavljam referenco na klovna Bianca, čigar nastop temelji na tragikomediji, ljudi zabava s svojo otožnostjo in tarnanjem, prav tako pa je pristaš umetnosti in najinteligentnejši od klovnov.

Sama sebe ne percipiram kot klovna; ne stremim k temu, da ga bom upodabljala, moja podoba je poskus samokritike.

Neža Kokalj, 2001

BOLERO - Solistična interpretacija

Moja izbira je že mnogokrat plesno interpretirano delo Maurica Ravela Bolero, ki je nastal na podlagi »naročila« ruske balerine Ide Rubinstein. Skladba sprva ni bila namenjena prikazovanju skladateljske virtuoznosti, temveč je nastala kot »eksperiment«. Skladatelj je najprej skomponiral preprosto, ampak zelo ekstatično melodijo, jo ponovil kar osemnajstkrat in stopnjeval le z dodajanjem instrumentov ob vsaki novi ponovitvi. Na ta način se v petnajstih minutah ustvari razpotegnjen crescendo, ki mu sledi pompozni konec. Kljub preprostosti pa je delo doživel veliko slavo in je še danes eno najbolj prljubljenih del tudi med koreografi. Vedno znova jih inspirirajo španski ritmi, močna melodija in iziv stopnjevanja. Prav ti elementi so fascinirali tudi mene, zato sem se odločila, ga interpretiram v svoji solistični različici.

Neja Veternik, 2001

M _ DUET

DIMITRIJ

Dimitrij je ime (pomen "ljubitelj zemlje" izvira iz grške mitologije - boginja Demetra) ali samo kombinacija črk. Je labilen ruski mladenič, talentiran otrok. Je pianist, tudi opera. Je živ organizem.

Dimitrij je individuum oziroma "nedeljiv" glede na obstoj. Je sposoben misliti in misli deliti z drugimi, s skupnostjo/kolektivom. Simbol individua danes nama predstavljajo slušalke oz. raba slušalk. Hkrati s tem, ko si jih oseba nadane "okoli sebe zgradi štiri stene", se izolira/osami. Predstavljajo nek izhod pred realnostjo.

Dimitrij je D, Es, C, H. Je eden izmed pomembnejših komponistov 20. stoletja. Je avtor valčka, skladbe strukturirane v tričetrtinskem taktu oz. »ples dveh korakov«, v trenutnem kontekstu »dveh individuumov«.

Petja Golec Horvat, 2004; Varja Golec Horvat, 2009

L _ SOLO

ŽIVALSKI VRT

Porežem se s papirjem. Odprom okno. Zagrem zaveso. Zagledam sosedo. Pljunem zobno pasto v lijak. Uležem se v travo. Avto se ustavi. Pomahaš. Zbudi se.

Obrišem si obraz. Pišem v zvezek. Pobrišem posodo. Ura je tri. Prižgem luč. Slečem plašč. Čiv čiv. Čop se podere. Mleko prevre. Avto potrobi. Dež mi pada v oči. Padem na tlakovce. Kamen razbije okno. Odgrnem zaveso. In tam vidim prst. In kri kapne na papir. Zvezek se zmoči s kapljico krvi in ura pade na tla in se razbije, ker so se stresla tla. Ptica se zadere tako, kot od ptice nebi pričakoval. Črka na papirju se zamaže in slišim, kako mi po glavi kroži ptičji krik. Odbija se od lobanje in želi izbruhniti skozi usta. Kako lepo se krokarjevo perje svetlika v visokem soncu. Kako močno moj trup seva toplo. To je ptičji krik, ki prodira skozi najmanjše tkivo mojega kolena in hoče na svobodo. Kot iz vulkana izbruhne mogočni čiv čiv in poseje patetiko po kontinentih. In takrat korak ni več le korak ampak postane nekaj drugačnega, pretaplja se v različne oblike in se narahlo zgane ob ritmičnih vzorcih. Veter mi zavija v ušesih in telefon zazvoni, a jaz se praskam za ušesom in slišim kako se mikrobi nabirajo za nohtom. Prestrašeno zatulum, ko se z rokami ujamem na tleh. In mislim, da lahko slišim, kako šelestijo listi v zvezku in nekaj melodičnega se izvije iz tega šelestenja. Nekaj v a molu. In želim zapeti to kar sem slišal, da osmislim zvezek, da ga lahko prebam in izpljunem popolnoma drugačnega.

Sem na misiji. Potujem po vsakdanjiku in poslušam to, kar pač pride mimo. In bojim se dni, ko avto samo potrobi in ko veter samo piha. Nič ne šelesti, samo piha. Bojim se noči, ko luč samo ugasne in jutra, ko se sonce samo prižge. Dneva ko vstanem zato, da zvečer spet zaspim. Zato želim slišati preko ovoja, preko lupine in to transformirati v zvok. Kot nalepke v spominski knjigi, zbiram zvoke. Želim biti dno vodnjaka in želim biti gorska stena, ki odbije zvok nazaj, ga raztegne in poglablja. S tem odmevom želim okolico rešiti pragmatičnosti, vsakdanosti in jo pretaliti v mojo pesem. In vsak predmet ter vsako bitje bo imelo svoj ton, vsak svojo barvo. Le poslušati moram.

Jernej Šmid, 2000

NA NITKI MIKROGRAVITACIJE

Visim nad mikrogravitacijskim območjem in iz mene počasi kaplja vsa teža sveta. Ujeta v prosti padec brez pristanka si želim poleteti na krilih svobode in se upreti težnosti, ki me vztrajno vleče k sebi – vztrajno vleče moje telo, medtem ko je moja duša v delcu sekunde na drugi strani vesolja.

Lebdim. Izgubljena v galaksiji, tako daleč od resničnosti, da je Zemlja le še lesketajoča frnikola. Počasi se odmikam od teže svojega telesa. Od popolne svobode me loči le še mikroskopska nitka, s katero sem neločljivo

povezana z gravitacijo. Prepuščena sem neskončnemu padanju brez pristanka. Zdaj padam na Zemljo, zdaj padam z nje. Ne vem, kam potujem, saj v breztežnosti zgoraj in spodaj ne obstajata. Z ubežno hitrostjo se odmikam od stvarnosti.

A ne glede na to, kako daleč me nenadzorovano lebdenje odnese in ne glede na to, kako hitro se premikam, me ima gravitacija še zmeraj v pesti. Lahko ji bežim, a ne morem ji ubežati. Čeprav je njena moč na tako veliki razdalji skoraj zanemarljiva, me vztrajno vleče k sebi. Povezani z nevidno nitko privlačnosti bijeva igra vztrajnosti – enkrat vlečem jaz, drugič vleče ona. S svojo močjo me poskuša odniniti iz moje osi udobja. Iz trenutka v trenutek najino gibanje vse bolj spominja na primitivno lovljene ravnotežje. Z Zemljo sva ujeti v usklajeno premikanje v katerem kraljuje najina medsebojna sila, ki jo čutiva, čeprav se ne dotikava.

Moj pobeg pred težo odgovornosti prekine obvestilo o zapuščanju območja skorajšnje breztežnosti. Zaprem si skafander in se s pasom privežem na sedež. Stene rakete se vse močneje tresejo, občutek breztežnosti naglo usiha in moje telo postaja vse teže. Vračam se domov, vračam se v objem realnosti. Moje telo zapušča breztežno vesolje, a z mislimi še zmeraj lebdim visoko med zvezdami. Skupaj z vsemi mojimi najtežjimi bremenimi tako visoko nad svojim telesom še zmeraj lahko visim na nitki – na nitki mikrogravitacije.

Vanja Kolanovič, 1999

KISS THE FUTURE

Ko pomislim na prihodnost, me zaobjame občutek strahu in negotovosti. Postane mi slabo, ko pomislim na odgovornost. Obdaja me negativna energija, pričakovanja iz okolja in s težavo vstopam v nov dan in samostojno življenje.

Gоворим si in se sprašujem: "Bodi to, kar si. Delaš lahko, kar si želiš. Sledi srcu. Postani to kar hočeš. Prihodnost je belo platno po katerem lahko rišeš po lastni volji. Je praznina, oblikuješ jo lahko sama. Imaš lastno voljo. Svobodna si. Pa si res?"

Različni dogodki me vlečejo v preteklost in ne upam si brezskrbno poljubiti prihodnosti. Težko se spustim v nove in drugačne izzive, ker ne vem kaj me čaka. Vem, da zmorem, a ne upam, bojim se in ostajam v mehurju ugodnosti in varnosti.

Želim si pogledati v prihodnost z odprtimi očmi, se ne obračati nazaj, se posvetiti temu kar si želim in odmislišti okolico in ljudi z njihovimi pričakovanji. Želim jo poljubiti, tako kot poljubim najljubšo osebo. Bolj kot razmišjam o tem, teže se spuščam v prihodnost.

Z intenzivnostjo gibov in gradacijo, bi rada pokazala

kako se stopnjuje tudi moj strah. Izmenjava hitrega in počasnega giba predstavlja moj zagon v nov iziv in takoj zatem odmik same vase, kjer mi je lažje.

Velikokrat se vračam nazaj v preteklost, zato so kombinacije gibov, ki sem jih sestavila, večkrat ponovljene, vendar v različnih vrstnih redih. Med spraševanjem po svojih občutkih iz preteklosti in analiziranjem svojega odrščanja sem ugotovila, da v vseh obdobjij mojega življena ostaja en del mene, ki se ga držim. Meni to predstavlja ta mehurček ugodja, ki ni zares ugodje ampak zgolj navada, ki si je ne upam izpustiti. Ta mehurček predstavlja ponovite plesnih kombinacij, z malimi dodatki ali popravki, mogoče spremembo hitrosti ali spremembo moči giba. Pa tudi uporaba vzvratne kombinacije gibov ali zgolj večkratne ponovitve, ki predstavljajo mojo ujetost.

Nedolgo nazaj me je prevzela mlada oblikovalka s svojim brandom Kiss the future, ki me je v nadaljevanju tudi koreografsko navdihnila in me inspirirala za ustvarjanje moje miniature.

Ne vem kaj mi bo prihodnost prinesla želim pa si, da bi ob razmišljjanju o tem občutila lagodje in se sproščeno spustila v bleščice ustvarjanja svojega življenja. Se pa zelo veselim sodelovanja s Tanjo in nadaljnega ustvarjanja svoje miniature.

Žana Vidmar, 1998

L _ DUET

Tvoje oko je moje in gleda, brez da bi videlo.

In video je vedno nevidno.

Nosim te, ker vem, da težnosti ne moreva pretentati.

Fraktalnost.

V zamikih.

V počasnem zavodu usmerjena

gladina je prenehala biti vzvalovana,

premeščena, izboknjena

le plast mnogih tvojih plasti.

Včasih smo tako slepi za roke.

Včasih je rušilna sila premočna.

Včasih stopiva med razbitine in ustvarjava mozaik.

Večkrat na novo, enega in istega ali vedno drugačnega.

Ko ga obesiva na steno, sonce zahaja.

Takrat me nosiš ti,

in v daljavi se sliši letenje sinic.

Petja Križmančič, 2000; Viktoria Forte Berlec, 1997

XXS

Solo + duet

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

mentorica: Jelena Oleami

Kulturno izobraževalno
društvo Plesonoga

UTRIPAM

ustvarjanje in ples: Klementina Urbih
mentorica: Jelena Oleami

Glasbena šola Laško Radeče

KO ZGODBA OŽIVI

ustvarjanje in ples:

Kiara Stiblik, Zala Topole
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

ŽVEČILKA

ustvarjanje in ples: Katarina Polanc
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

DANES SEM VETER

ustvarjanje in ples: Mija Razboršek
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Trbovlje

ZVOČNE SLIKE

ustvarjanje in ples:

Tijana Kusić, Tilen Stošički
mentorica: Kim Kern Kukovič

Plesni studio N Velenje

Dež, stoP ALI CArtana reč

ustvarjanje in ples: Elora Ferlin
mentorica: Mateja Rožič

Plesna izba Maribor

MUHASTA ČUSTVA

ustvarjanje in ples: Dora Domjanić
mentorica: Tanja Verglez

Plesna izba Maribor

ZVOKI VESOLJA

ustvarjanje in ples: Matija Bračko
mentorica: Tanja Verglez

Plesni studio LAI Izola

ČAROBNA PRETEKLOST IGRAČ

ustvarjanje in ples:

Vika Viktorija Starman, Océane Helvig
mentorica: Lilijana Ujčić

KD Center plesa Maribor

SIMFONIJA KITOV

ustvarjanje in ples:

Varja Golec Horvat
mentorica: Maja Lamovšek

XS

Solo + duet

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

PRISLUHI

ustvarjanje in ples: Gaja Petkovič
mentorica: Jana Kovač Valdes

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

TAM NAD OBLAKI

ustvarjanje in ples: Zoja Florjanc Lukanc
mentorica: Jana Kovač Valdes

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

PRESLUŠEVANJE

ustvarjanje in ples:
Varja Gorogranc Vrhkar
mentorica: Jana Kovač Valdes

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

KDO SI?

ustvarjanje in ples:
India Stermecki
mentorica: Jana Kovač Valdes

Oddelek za sodobni ples KGBL Ljubljana

ISKANJE

ustvarjanje in ples: Anja Večerin
mentorica: Jana Kovač Valdes

Plesni studio INTAKT

POKOJNI

ustvarjanje in ples: Lara Vesel
mentorica: Veronika Valdes

Plesni studio INTAKT

ZVEZA

ustvarjanje in ples: Eva König
mentorici:
Sabina Schwennner in Veronika Valdes

Plesni studio INTAKT

SLIŠATI...

ustvarjanje in ples: Ines Krmelj
mentorica: Sabina Schwennner

Plesni studio INTAKT

POKKK

ustvarjanje in ples: Hajna Zevnik
mentorica: Sabina Schwennner

Glasbena šola Trbovlje

SLIŠATI SE(BE)

ustvarjanje in ples:
Maša Neja Golob, Tea Prvulović
mentorica: Kim Kern Kukovič

Harlekin - društvo za umetnost plesa

V TOVARNI

ustvarjanje in ples: Jedrt Birsa, Zoja Selič
mentorica: Sandra Jazbec

ODMOR

Glasbena šola Laško Radeče

LA PRIMAVERA

Ustvarjanje in ples:
Zala Ajdnik, Eva Senica
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

V TOVARNI

ustvarjanje in ples:
Neža Čepin, Kaja Teršek
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

OD PŠENICE DO KRUHA

ustvarjanje in ples:
Frida Benedek, Anja Jančič
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Krško,
oddelek za sodobni ples

....NI SAMO ZA....

ustvarjanje in ples:
Zoja Nala Božič, Manica Pavlovič
mentorica: Rosana Horvat

Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga

KO POMISLIM NA GOZD

ustvarjanje in ples:
Lara Drobnič, Lana Debenec
mentorica: Jelena Oleami

Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga

HUDOURNIK

ustvarjanje in ples: Ronja Zakrajšek
mentorica: Jelena Oleami

Plesna izba Maribor

ZVOČNA VSEŽIVAL

ustvarjanje in ples: Gaja Kenik
mentorica: Tanja Verglez

Plesna izba Maribor

POT SRCA

ustvarjanje in ples: Mija Marušič
mentorica: Tanja Verglez

KUD Plesni forum Celje

KREJZINET

ustvarjanje in ples: Ana Steblonvik
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

KUD Plesni forum Celje

DECIBELI GOR - DOL

ustvarjanje in ples: Alena Marčič
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

KUD Plesni forum Celje

PULIZOBOZVOK

ustvarjanje in ples: Kristina Trkmčič
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

KUD Plesni forum Celje

TO

ustvarjanje in ples: Zoja Jager
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

S

Solo + duet

Glasmerna šola Krško,
oddelek za sodobni ples

PIP-PIP-PIP-PIP-PIP
ustvarjanje in ples:
Pika Klara Murenc, Lucija Pečarič

mentorica: Rosana Horvat
MUŠ
ustvarjanje in ples: Pika Klara Murenc
mentorica: Rosana Horvat

Plesni studio INTAKT

IZ SLIŠANEGA JE VZKLILO
ustvarjanje in ples: Mila Fatur Škof
mentorica: Veronika Valdes

Plesni studio INTAKT
POSLUŠAJ ME!

ustvarjanje in ples: Sara Banko, Ana Grce
mentorica: Veronika Valdes

KUD Qulenium Ljubljana, Pionirski dom -
center za kulturo mladih

GR

ustvarjanje in ples: Nuit Vale
mentorica: Saša Lončar

Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga

KO SE TI KOŽA NAJEŽI
ustvarjanje in ples: Gea Modic
mentorica: Jelena Oleami

Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga

? SI POTNIK, VLAK NE
ustvarjanje in ples:

Karla Levec, Hana Obreza
mentorica: Jelena Oleami

KUD Plesni forum Celje

BEAT, BIT, BITI
ustvarjanje in ples: Iza Teršek
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Galerija plesa Maribor

GIBEAT

ustvarjanje in ples: Alin Toplak, Leni Robič
mentorica: Maja Lamovšek

Plesna izba Maribor

ODMEVI TELESA

ustvarjanje in ples:
Simona Bobnar Radenkovič
mentorica: Dalanda Diallo

M

Solo + duet

Petja Golec Horvat

LUX

ustvarjaje in ples: Petja Golec Horvat
mentorja: Toni Soprano Meneglejte, 004

Plesni studio N Velenje

SPREGLEDANI

ustvarjaje in ples: Burja Podlesnik
mentorica: Nina Mavec Krenker

Plesna izba Maribor

ČE KOŽA POČI

ustvarjaje in ples: Nadja Spasovski
mentorica: Dalanda Diallo

Kulturno društvo Qulenium Kranj

MIKROZVOČNICA

ustvarjaje in ples: Alja Jovan
mentorica: Saša Lončar

KUD Qulenium Ljubljana, Pionirski dom -
center za kulturo mladih

ZEMLJEVID

ustvarjaje in ples: Lana Kariž Meško
mentorica: Ana Romih

Taja Regent Veras

NEUDOBNO UDOBJE

ustvarjaje in ples: Taja Regent Veras
mentor: Andraž Prokofjev

Jan Napast

IZVEN OKVIRJEV

ustvarjaje in ples: Jan Napast
mentor: Andraž Prokofjev

Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in
umetniška gimnazija Ljubljana

TRENUTEK

ustvarjaje in ples: Neža Kokalj
mentorica: Maja Delak

Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in
umetniška gimnazija Ljubljana

BOLERO

ustvarjaje in ples: Neja Veternik
mentorica: Andreja Kopač

L

Solo + duet

Plesni studio INTAKT

SLIŠALO SE JE LETENJE SINIC

ustvarjanje in ples:
Petja Križmančič, Viktorija Forte Berlec
mentorica: Veronika Valdes

Špela Jezovšek

HAVA

ustvarjanje in ples: Špela Jezovšek

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana,
višja baletna šola

KISS THE FUTURE

ustvarjanje in ples: Žana Vidmar

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana,
višja baletna šola

SAMOPODOBA

ustvarjanje in ples: Danica Čubrilo

Urbana Scena Ljubljana

THE MOON / LUNA

ustvarjanje in ples: Neža Dapčevič
mentor: Andraž Prokofjev

Urbana Scena Ljubljana

REFLECTION

ustvarjanje in ples: Andraž Prokofjev

Kulturno društvo Qulenium Kranj

STRELOLOVKA

ustvarjanje in ples: Lucija Čermelj
mentorica: Ana Romih

Kulturno društvo Qulenium Kranj

ŽIVALSKI VRT

ustvarjanje in ples: Jernej Šmid
mentorica: Ana Romih

ŽIRIJA

za XXS in XS

DALANDA DIALLO je plesalka, plesna pedagoginja in koreografinja. Svojo plesno pot je začela na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, na oddelku za sodobni ples. Nadaljevala je v Študijski repertoarni skupini PS Intakt, kjer je imela priložnost sodelovati s priznanimi domačimi in tujimi koreografi: Matjaž Farič, Matej Kejžar, Eča Dvornik, Tanja Skok, Michael Ruegg (Švica), Elena de Vega (Španija), Faustin Lyniekula (DR Kongo). Izobraževala se je na delavnicah v Sloveniji in tujini, v afriških plesih pa se je izpopolnila v plesnem centru Georges Momboye v Parizu in pri priznanem plesnem ansamblu Les Merveilles de Guinee iz Gvineje. Kot plesalka je sodelovala v plesnih predstavah Bare Kolenc (Bela, Križ na gori) in Maše Kagao Knez (Dia Diasso Diasspora, Momentum - Avenija ujetih trenutkov, Koncert za Mam). Ustvarila je tudi lastne koreografije (Na vseh štirih, Duet za tolkala in stopala, Bazen).

Je soustanoviteljica Kulturno umetniškega društva Baobab, ki deluje tudi na področju afriške umetnosti ter soustanoviteljica afriškega pevskega zbora Sankofa. Redno poučuje sodobne plesne tehnike na Plesni izbi Maribor ter poučuje afriške plese v okviru društva Baobab. Je prejemnica listine Mete Vidmar za leto 2017.

PETRA PIKALO, profesorica sodobnega plesa, je diplomirala na mednarodnem inštitutu za sodobni ples RIDC v Parizu. Po diplomi je študirala na Pedagoški fakulteti na specialističnem programu Pomoč z umetnostjo, smer gib-ples. Sredi osemdesetih let se je priključila Plesnemu Teatru Ljubljana in od takrat deluje kot plesalka, igralka, lutkovna animatorka, koreografinja in pedagoginja v kulturi. Vrsto let uspešno sodeluje z mnogimi gledališči in drugimi multimedijskimi ustvarjalci. Od leta 1999 deluje kot profesorica giba in plesa deluje na umetniški gimnaziji na ŠVŠGUG Ljubljana. Za svoje pedagoško delo je prejela več nagrad, med drugim plaketo Mete Vidmar za ustvarjalne dosežke na področju plesne umetnosti, nagrado za mentorstvo na Festivalu Transgeneracije in nagrado Ksenije Hribar za pedagoško delo.

Kot selektorica za ples sodeluje z JSKD-jem, leta 2010 je dobila plaketo Mete Vidmar za ustvarjalne dosežke na področju plesne umetnosti. Je soavtorica nacionalnega programa za sodobni ples za osnovnošolsko stopnjo v okviru glasbenih šol, na pobudo Zavoda za šolstvo, samostojna ustvarjalka na področju kulture – plesalka, koreografinja in pedagoginja v kulturi, članica Društva za sodobni ples Slovenije, Društva Kinetikon in Društva umetnostnih terapevtov. Kot tolkalistka in vokalistka sodeluje v pesniško–glasbeni skupini Autodafé.

IGOR SVIDERSKI, plesalec, koreograf in plesni pedagog ter magister umetnosti giba, je s svojim ustvarjalnim in pedagoškim delom na področju sodobnega plesa in uprizoritvenih umetnosti prisoten vse od leta 1989, ko je prvič nastopil v predstavi Odisejev povratnik koreografinje Ksenije Hribar v produkciji Plesnega Teatra Ljubljana. Kot plesalec in koreograf sodeluje s številnimi domačimi in tujimi plesnimi in gledališkimi ustvarjalci na področju plesa, gledališča, filma in performansa. Kot plesni pedagog soustvarja izobraževalni in umetniški program sodobnega plesa z različnimi plesnimi centri doma in v tujini. Poučuje na Gimnaziji Nova Gorica, v okviru Umetniške gimnazije gledališke in filmske smeri ter kot strokovni sodelavec predava sodobni plesni gib na Akademiji za ples v Ljubljani in na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, v obliki plesnih delavnic in seminarjev. Kot plesni pedagog poučuje plesne ure sodobnih plesnih tehnik in vodi delavnice plesne improvizacije doma in v tujini. Je prejemnik štipendije »Dance Web«, nagrad »Zlata ptica« in »Plaketa Mete Vidmar« za dosežke in prispevek k razvoju in uveljavljanju slovenske plesne kulture. Svoje mentorsko in pedagoško delo že vrsto let dopolnjuje z vlogo svetovalca za gib na področju uprizoritvenih umetnosti različnih avtorjev na polju uprizoritvenih umetnosti, s fokusom na sodobno-plesnih, plesno-gledaliških in performativnih uprizoritvah.

ŽIRIJA

za S, M in L

RADHARANI PERNARČIČ je diplomirala iz etnologije in kulturne antropologije ter iz sodobnega plesa in koreografije (SNDO, AHK, Amsterdam, 2007). Med leti 2009 in 2012 je bila zaposlena kot asistentka raziskovalka na oddelku za kulturno antropologijo (FF, Ljubljana) ter v sodelovanju z univerzami po Evropi izvedla vrsto delavnic za povezavo teoretskega znanja in performativnih veščin. Vse od takrat razvija kompleksen interdisciplinaren pristop in se spontano pomika med različnimi mediji/polji.

Na uprizoritvenem področju jo zanima predvsem gibanje prostora ter raziskovanje različnih načinov komunikacije, igrivosti in notranjih stanj/vzgibov, ki razpirajo performativno-gibalni material in relacije: slednje razvija zlasti v okviru večletnega projekta Na začasnom naslovu najinega početja z Gregorjem Kamnikarjem. Od klasičnih formatov predstav se je zato preusmerila bolj k inštalacijam in improvizaciji. Pod vplivom Body Wheather prakse ter na podlagi večletnega lastnega vodenja delavnic in telesne vadbe za različne generacije (tudi otroke in starejše) je razvila samostojni gibalno-kognitivni trening in leta 2012

SABINA SCHWANNER je plesalka, pedagoginja in koreografinja. Plesno pot je začela v Glasbeni šoli Marjana Kozine Novo mesto, na oddelku za balet. Leta 1992 je bila ustanovna članica Plesnega društva Terpsihora, kjer je kot avtorica in mentorica skupaj z reprezentativno skupino ustvarila več miniatur in celovečernih plesnih predstav. Kot plesalka je na področju uprizoritvenih umetnostih sodelovala z različnimi avtorji: Bara Kolenc, Petra Pikalo, Sinja Ožbolt, Dušan Teropšič, Borut Bučinel, Ivan Peternej, Ksenija Hribar, Neven Korda, Uroš Potočnik idr. Leta 2011 je v Gledališču Glej ustvarila uspešen avtorski prvenec Mesnica. Delo območne selektorice za ples je v sodelovanju z Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti opravljala v letih 1999 - 2011. V letih od 2007 do 2015 je poučevala na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, na oddelku za sodobni ples. Kot pedagoginja in mentorica redno deluje v Plesnem studiu Intakt, Plesnem Epicentru ter Akademiji Montessori. Od aprila 2016 deluje tudi kot zunanjocenjevalka na maturi za predmet sodobni ples na SVŠGUGL v Ljubljani. Je mentorica številnim nagrajenim koreografskim miniaturam, sodelovala je v nagrajenih predstavah in kratkih filmih in leta 2012 prejela listino Mete Vidmar za ustvarjalne dosežke na področju sodobnega plesa. Zaključuje študij na AMEU, Akademija za ples v Ljubljani.

LEON MARIĆ je aktiven na plesni neodvisni sceni v Sloveniji in tujini. Svoje plesne in umetniške interese je začel razvijati na Umetniški gimnaziji za sodobni ples v Ljubljani, kjer je leta 2010 maturiral. Trenutno je del plesnega aktiva na SVŠGUGL. Leta 2014 je zaključil šolanje na univerzi "Anton Bruckner Privatuniversität Linz", kjer je diplomiral iz smeri sodobnega plesa in študija giba ter performansa. Med študijem je sodeloval pri več projektih za Cie.Off Verticality in režiji Rose Breuss. Nekateri slovenski umetniki, s katerimi je imel možnost sodelovati in kateri so vplivali na njegov umetniški razvoj so: Matjaž Farič ("No more solo" in "Sinestezija"), Magdalena Reitner ("Forms of distance"), Maja Delak in Luka Prinčič ("Jitakami"). Leta 2014 se je udeležil Biennale College Danza v Benetkah z koreografom Alessandrom Sciarronijem v projektu "You Dont Know How Lucky You are". Od takrat naprej sodeluje z njim in je del dveh predstav "FOLK- S will you still love me tomorrow?" in "Augusto". Kot plesalec je bil del različnih mednarodnih festivalov, kot so: Implustanz dance festival, Biennale di Venezia, Biennale de Lyon, Jerusalem International Dance Week, No Limits Berlin,... Med drugimi je tudi sodeloval z mednarodno uveljavljenimi koreografi kot so Francesco Scavetta, Michael Turinsky, Akemi Takeya, Luke George, Editta Braun ... Leta 2016 je bil z Jerco Rožnik Novak soavtor predstave "Hweol...V vrtincu časa".

PROGRAM

SOBOTA

7. marec 2020

11.00 - 12.00

prireditev za kategorijo

::::: S _ SOLO + DUET (vmes 10 minutni odmor)

>> 14.00

razglasitev rezultatov

15.30 - 17.00

prireditev za kategorijo

::::: M _ SOLO + DUET (vmes 10 minutni odmor)

>> 18.30

razglasitev rezultatov

19.00 - 20.15

prireditev za kategorijo

::::: L _ SOLO + DUET (vmes 10 minutni odmor)

>> 21.00

razglasitev rezultatov

NEDELJA

8. marec 2020

12.00 - 13.00

prireditev za kategorijo

::::: XXS _ SOLO + DUET (vmes 10 minutni odmor)

>> 15.00

razglasitev rezultatov

16.30 - 18.00

prireditev za kategorijo

::::: XS _ SOLO + DUET (vmes 10 minutni odmor)

>> 19.00

razglasitev rezultatov